

[Christmas Møller.]

Ideer og naturligvis ikke den Maade, paa hvilken der agiteres. Men det, vi bebrejder Regeringen og dem, der har gennemført dette Lovforslag, er, at naar nogen i vore Dage vil agitere saaledes, som man nu vil, med moderne Hjælpemidler og i moderne Form, saa stiller man det op, som om dette er det væsentlige. I gamle Dage lavede man jo ogsaa Demonstrationstog, i gamle Dage lavede man Grundlovstog — det gjorde man i den højtærede Justitsministers Tid; nu skal de Radikale nok lade være med at lave Tog, af gode Grunde — i gamle Dage lavede man 1. Maj Tog, 1. Maj Demonstrationer og andre Demonstrationer. Det holdt op, det er ikke mere saa stærkt fremtrædende; dengang var det Formen, nu er der andre Former, og det, jeg bebrejder Justitsministeren og de Partier, der følger ham, er, at man ikke har saa meget Frisind, at man siger: der skal være Ro og Orden i Landet, Overtrædelser vil vi ikke finde os i, men naturligvis vil jeg, Justitsminister Zahle, som nu er en ældre Herre, nær de 70, ikke sige, at alt det, man lavede i min Tid, det skal man blive ved med paa akkurat samme Maade. Men det er bl. a. det, dette Lovforslag er Udtryk for.

Jeg vil dernæst gerne sige til den højtærede Justitsminister, at der er jo ingen af os, der kan bevise, hvordan Tilstanden her i Landet havde været, hvis vi ikke havde faaet Loven af 12. April. Derfor kan den højtærede Justitsminister meget let fremsætte sine Paastande, men alt, som er foregaaet efter de saakaldte Paaskedage 1933, tyder paa, at det er fuldkommen urimeligt og overdrevet, hvad man sagde om Begivenhederne i Sønderjylland. Jeg benægter, at det overhovedet er rimeligt og naturligt at føre denne Argumentation med de sønderjyske Landsdele frem, saaledes som det blev gjort, og jeg vil kun sige, at hvis man videre vil benytte dette Argument, maa vi jo diskutere det, og hvis man vil diskutere det paa det Grundlag, paa hvilket det blev ført frem i Udvalget, tror jeg, det vil blive et Modbevis imod Forslaget og ikke et Bevis for, at man skal gennemføre dette.

Venstres ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Brorsen, var fortørnet over, saaledes maatte jeg opfatte ham, at mine Meningsfæller og jeg havde skrevet i Betænkningen, at vi var tilfredse med, at Bestræbelserne for at fritage en Del Organisationer for dette Forbud var lykkedes. Men det ærede Medlem vil dog vel ikke benægte, at vi har udfoldet Bestræbelser herfor. Det ærede Medlem vil vel heller

ikke benægte, at det var hans og hans Partis Skyld, at vi fik Forbudsbestemmelserne i 1933, dem, som han nu mener er forkerte. Det ærede Medlem vil vel endelig heller ikke bestride, at alt, hvad han ønsker at udrette paa dette Omraade, ikke har nogen Værdi, hvis ikke vi havde været. Hvis ikke ogsaa vor Magtstilling havde været der, var der ikke blevet taget noget Hensyn til det ærede Medlem Hr. Brorsen; saa kunde Regeringen have gennemført sit Forslag her i Tinget og i det andet høje Ting. Derfor har vi haft Ret til at skrive i Betænkningen, hvad vi har skrevet, og det saa meget mere, som jeg udtrykkelig sagde, at jeg anerkendte, at Partiet Venstre paa dette Omraade var gaaet i sig selv.

Jeg skal ikke diskutere de mange forskelligartede Forlig, der har været, men kun sige til det ærede Medlem det samme, som jeg sagde til den højtærede Justitsminister, at det er meget let for de Herrer at sige, at Spillet havde været gaaende i den ene eller den anden Retning; de har ingen Mulighed for at bevise det, ligesom andre ikke har Mulighed for at komme med Modbevis. Men for øvrigt synes jeg ikke, man har Lov til at sige, at det har været saa særdeles roligt — hvis vi skal genoptage Diskussionen derom — efter April 1933.

Jeg vender mig derefter til Spørgsmaalet om Faner og Standarter. Det ærede Medlem Hr. Brorsen gjorde den Bemærkning, at han ikke havde faaet nogen Tilslutning fra vor Side, men han havde tværtimod forstaaet det saaledes, at vi ikke vilde slutte os til ham. Og deri har det ærede Medlem fuldkommen Ret. Vi ønsker ikke noget Forbud paa hele dette Omraade. Vi anser det for urimeligt; vi siger for vort Vedkommende ganske ligeud: skulde Fagforeninger ikke have Lov til at demonstrere med deres Faner paa en 1ste Maj Dag, fordi der er anderledes tænkende her i Landet? Naturligvis skal de det.

Naar det ærede Medlem derefter forfalder til at sige, at man snart sjælden ser Dannebrog, tror jeg, jeg har Lov til at sige, at en saadan Floskel skulde det ærede Medlem Hr. Brorsen virkelig ikke være kommet med. Det er jo fuldkommen urimeligt, der er ikke nogen som helst Grund til at sige noget saadant, vendt f. Eks. imod de Konservative. Jeg har i Udvalget forklaret det ærede Medlem Hr. Brorsen — og jeg vil ogsaa meget gerne forklare det her, da Forretningsordenen jo er saaledes, at vi har god Tid her under anden Behandling —